Výlet do ZOO aneb Zjisti, Objev, Odpověz

V úterý 24. 10. si osmá třída základní školy Mšec v rámci přírodopisu vyjela do Pražské Zoo. Hned ráno jsme nasedli do objednaného menšího autobusu a v počtu jedenácti dětí a paní učitelky Šeré vyrazili do hlavního města. Jakmile jsme ale přijeli k zoo, došlo nám, že ten úžasný nápad vyjet si v zatím hezkém počasí na výlet, nenapadl jen nás, ale i nejméně další čtyři školy. Od paní učitelky jsme dostali předem natisknutý pracovní list a vydali se do hlubin zoologické zahrady.

Viděli jsme snad všechno. Malé, ovšem velmi jedovaté pavouky, roztomilé surikaty a samozřejmě krále zvířat – lva. Na radaru, který vám podle vaší rychlosti ukáže, jaké jste zvíře, jsme zjistili, že v naší třídě jsou veverky, mývalové i krocani. Nejvíce času jsme však strávili na hradě Bororo- prolézačce postavené v bývalém pavilonu slonů. Nakonec jsme si každý něco koupil a je jedno jestli to byly antistresové omalovánky, řetízek nebo klobása s palačinkou. Jak jsme si přírodopisnou exkurzi užívali, se můžete podívat zde.

text a foto: Sára Lidická, 8. třída

Dopravní výchova

Druhého listopadu k nám do školy přijela ze slánského střediska volného času Ostrov paní Alena Špiritová, vedoucí pro výuku dopravy a výchovy na základních a mateřských školách. Během dvou tragických vyučovacích hodin nás učila, jak máme opatrně přecházet silnici, jak máme chodit ve skupinách za sebou, a dozvěděli jsme se, že když vylezeme na židli a spadneme nosem napřed, tak dopadneme na zem v 15kilometrové rychlosti, a z lavice je to 50kilometrová rychlost. Koukali jsme také na videa zkoušek airbagu.

Matěj Duben

ŠKOLNÍ NOVINY ZŠ MŠEC I. číslo II. ročník občasník

Naše Cool Škola

VZHŮRU DO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU!

Milí čtenáři,
I v letošním školním roce se do kroužku „Mladý redaktor“ přihlásili nadšení pisatelé, a tak se i letos můžete těšit na nová čísla školního časopisu „Naše cool škola“. Letos je pro vás budou připravovat Matěj a Lukáš Dubnovi, Katka Suchá a Viki Machková.
Těšíme se na spoustu nových i stálých čtenářů a budeme rádi i za vaše nápady, články a fotografie.

Vaše redakce

***Naši prvňáčci**. V letošním školním roce nastoupilo do první třídy XX žáků. Někteří se studem a obavami, jiní nadšeným krokem vykročili vstříc velkému školnímu devítiletému dobrodružství. Třídní učitelkou je opět Mgr. Milena Volfová. V tom prvním roce jim přejeme hodně štěstí a vykročení tou správnou nohou do každého školního dne.*

Den Evropských jazyků

Oblíbené školní projekty jsou takové, když žáci musí spolupracovat. Jeden takový projekt se konal na škole hned v září. Jmenuje se Evropský den jazyků a jeho cílem je upozornit na důležitost studia jazyků. (*pokračování na další straně.)*

Spolupráci zde využili žáci k tomu, aby mohli prezentovat zemi, kterou si vybrali. Třeba 5. třída prezentovala hned čtyři evropské země, a to Německo, Itálii, Slovensko a Velkou Británii. Čtvrtá třída měla Francii a dokonce vyrobila velký model Eiffelovi věže. A ti, co se přišli na její projekt podívat, si ji mohli za pomocí špejlí a modelíny také postavit. Třetí třída měla za zemi Chorvatsko. Všichni třeťáci měli na sobě kravaty a v nich vyprávěly o své zemi. A ty kravaty si oblékli, protože se v Chorvatsku vymyslely. Druhá třída měla také Itálii. Doufám, že i příští rok budou stejně dobré projekty jako letos.

Matěj Duben

Středa 26. září byla super dnem, protože se konal Evropský den jazyků. Hned ráno jsme se všechny třídy sešly v jedné třídě a rozdělily jsme se do skupinek. Vedoucí skupinky si vylosoval, na kterém stanovišti bude začínat, a deváťáci si vylosovali paní učitelku, která s nimi byla na stanovišti. Pak si každá skupinka vymyslela svoje jméno a vyrazili jsme. Každé stanoviště mělo jinou zemi: Slovensko, Itálii, Německo, Rusko a Anglii. Plnili jsme různé úkoly: luštili křížovky, skládali puzzle, odpovídali na otázky. Někomu to šlo a někdo se v tom zamotal, ale myslím, že jsme se všichni shodli na tom, že je to lepší než učení.

Viki Machková

Vyznáte se v politice?

Říjnové volby do poslanecké sněmovny zajímaly naše žáky hlavně jako možnost získání malé jedničky za aktualitu v hodině občanské výchovy. Jelikož kvůli věku nemají volební právo, na zásadní prvek demokracie, tedy právo volit, si musí ještě nějaký rok počkat. Své první volby však zažili žáci již poslední říjnové úterý, kdy měli možnost hlasovat o nejlepší prezentaci v rámci školního projektu „Výchova demokratického občana“.

Dvoudenní program měl žákům druhého stupně především přiblížit nejen formy vlády, ale také formy státu. Jelikož se osvědčila práce v namíchaných skupinkách, i tentokrát v každé skupince pracovali žáci ze všech ročníků. Nad tématy demokracie, teokracie, monarchie, fašistická diktatura a komunistická diktatura se žákům zpočátku ježily vlasy hrůzou, ale úkolu se zhostili dobře a výsledné prezentace byly uspokojující. Nedělní orkán Herwart nám na pondělí připravil ztížené podmínky bez tepla, světla a internetu, museli jsme proto využít školní knihovnu a mobilní data, která však rychle ubývala. Žáci si tak alespoň vyzkoušeli učení bez moderních vymožeností. Věnovali se také přípravě scénky, která byla součástí prezentace každé skupiny.

V úterý opět naši školu osvítily žárovky a naskočil internet, a tak se všichni vrhli s vervou do práce, aby stihli vše dokončit. Po zhlédnutí práce všech skupin čekaly žáky jejich první volby. Nejprve byli poučeni o průběhu a podmínkách voleb a následně jim byly rozdány hlasovací lístky. Na průběh voleb dohlížela i volební komise. Účast byla 100%, všechny odevzdané hlasy byly platné. Nejvíce hlasů si odnesla skupina „Demokracie“, která si zaslouženě pochutnala na medové odměně.

Mgr. Petra Chytrá

Kam na školu?

Ve středu 18. října se uskutečnil v kulturním domě v Kladně Veletrh celoživotního vzdělání. Přibližně o půl desáté jsme nastoupili do autobusu a vyrazili směrem na Kladno. V deset jsme už byli na místě. Před budovou bylo kovářství, v přízemí jezdectví a v patře všechno možné, od kosmetických škol, přes gymply až po traktorku. Slečna z pekařského učiliště z nás musela být na prášky, všichni jsme totiž měli nejméně jeden nebo dva kousky vánočky, které tam vystavovala.

Matěj nepřítomně chodil po budově. Kája si nechala od bývalé žákyně naší školy změřit tep. Vašek si zastřílel na elektronické střelnici, Dan vyjedl kuchařskou školu. Rosťa slyšel od dvou středoškolských žáků „*Malej roztomilej.*“ Já lítala po areálu celou dobu jen kvůli škole, která se stejně zaměřuje na něco jiného. No a pan učitel celou dobu seděl v křesle a byl po dobu dvou hodin naším osobním šatnářem.

Do Mšece jsme se vrátili krátce po dvanácté a já jsem přijela s vícero otázkami, než s jakými jsem tam jela.

Sára Lidická, 8. třída

Pod pokličkou úřadu

Jednání s úřady není záležitostí nijak jednoduchou a leckdy ani příjemnou. K našemu životu však občasná návštěva této instituce prostě patří. I naše deváťáky čeká v brzké době její návštěva prozatím kvůli vydání občanského průkazu. A jelikož jsou do našeho učebního plánu pro devátý ročník zařazena témata „úřad“ a „občan obce“, domluvili jsme si schůzku s panem Loskotem a vyrazili v hodině občanské výchovy vybavení sešity na poznámky na místní úřad. Přespolní, ale také někteří místní žáci navštívili tuto budovu vůbec poprvé.

Pan starosta na nás již čekal s úsměvem a poznámkami v ruce, které si i přes pracovní zápřah stačil připravit. Nejprve žáky seznámil s definicí státu a připomněl druhy státní moci, představil místní samosprávu a největší část věnoval fungování úřadu. Ostýchaví deváťáci občas prolomili povídání pana starosty odpověďmi na jeho otázky. Žáci se například dozvěděli, že mohou uzavřít sňatek i zde na úřadě, co zaznamenává kniha narození a k jejich překvapení i to, že zřizovatelem naší školy je právě obec Mšec.

Závěrem nás pan Loskot provedl zázemím úřadu. Žáci tak odcházeli nejen s mnoha užitečnými informacemi, ale snad také potěšeni jinou formou výuky. Z písemného opakování si pak ti důslední posluchači odnesli pěkné známky. Panu starostovi děkujeme za ochotu a příjemně strávený čas.

Mgr. Petra Chytrá

Útok dravců

V září zavítal na naši školu pan Milan Zaleš se svými dravci. Přivezl nám orla mořského, výra afrického a poštolku vrabčí. Kromě živých ptáků nám ukázal i vycpané mládě orla mořského. Dozvěděli jsme se třeba, že vejce pštrosa měří až půl metru.

Orel si v průběhu „došel na velkou“ a poštolce se zalíbily vlasy paní Volfové. Děti, které měly ten týden svátek, tak si mohly nechat přiletět výra na ruku. Hodina s dravci byla velmi zajímavá.

Lukáš Duben

ZÁBAVA

Nemá ruce, nemá nohy a přeci dveře otevírá.

(vítr)

Truhláři mě nejlíp znají, pěkné dřevo ze mne mají.

(strom)

Nemá ruce, nemá nohy a přeci dveře otevírá.

(vítr)

Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne. Kdo je to?

(šnek)